Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►**B** **DECIZIA NR. 575/2007/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**

din 23 mai 2007

de instituire a Fondului European de Returnare pentru perioada 2008-2013, ca parte a Programului general „Solidaritatea și gestionarea fluxurilor migratorii”

(JO L 144, 6.6.2007, p. 45)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►**M1**	Decizia nr. 258/2013/UE a Parlamentului European şi a Consiliului din 13 martie 2013	L 82	1	22.3.2013

▼B

DECIZIA NR. 575/2007/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 23 mai 2007

de instituire a Fondului European de Returnare pentru perioada 2008-2013, ca parte a Programului general „Solidaritatea și gestionarea fluxurilor migratorii”

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene și, în special, articolul 63 alineatul (2) litera (b) și articolul 63 alineatul (3) litera (b),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([1]),

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ([2]),

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ([3]),

întrucât:

(1) În scopul stabilirii treptate a unui spațiu de libertate, securitate și justiție, tratatul prevede atât adoptarea de măsuri cu scopul de a asigura libera circulație a persoanelor, corelate cu măsuri complementare privind controlul frontierelor externe, azilul și imigrația, precum și adoptarea de măsuri privind azilul, imigrația și protecția drepturilor resortisanților țărilor terțe.

(2) Consiliul European și-a reafirmat hotărârea de a crea un spațiu de libertate, securitate și justiție în cadrul reuniunii sale de la Tampere din 15-16 octombrie 1999. În acest scop, o politică europeană comună în domeniul azilului și migrației ar trebui să aibă ca obiectiv atât asigurarea unui tratament echitabil al resortisanților țărilor terțe, cât și ameliorarea gestionării fluxurilor migratorii.

(3) O politică de returnare eficientă la nivelul Comunității reprezintă o completare necesară a unei politici credibile în domeniul imigrației ilegale și al azilului fiind, în același timp, o componentă importantă în lupta împotriva imigrației ilegale. Statele membre alocă fonduri bugetare importante în vederea punerii în aplicare a unor programe de returnare și a unor operațiuni de returnare forțată. Acțiunile comune ale Uniunii Europene în acest domeniu, însoțite de mijloace financiare adecvate din partea Comunității ar putea să sprijine statele membre, să evidențieze necesitatea returnării rezidenților ilegali și să contribuie la creșterea solidarității între statele membre.

([1]) JO C 88, 11.4.2006, p. 15.
([2]) JO C 115, 16.5.2006, p. 47.
([3]) Avizul Parlamentului European din 14 decembrie 2006 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 7 mai 2007.

▼B

(4) Consiliul a adoptat, la 28 februarie 2002, Planul global pentru combaterea imigrației ilegale și a traficului de ființe umane în Uniunea Europeană ([1]) în care a subliniat faptul că politicile de readmisie și returnare reprezintă o componentă integrantă și esențială în lupta împotriva imigrației ilegale și a identificat două elemente care ar trebui să stea la baza unei politici comunitare privind returnarea, și anume principiile comune și măsurile comune, în cadrul eforturilor de îmbunătățire a cooperării administrative dintre statele membre.

(5) Programul de acțiune privind returnarea al Consiliului din 28 noiembrie 2002, având la bază Comunicarea Comisiei din 14 octombrie 2002 referitoare la o politică a Comunității de returnare a rezidenților ilegali privește întreaga serie de acțiuni privind gestionarea returnării în statele membre, acoperind atât returnarea forțată și voluntară a resortisanților țărilor terțe, precum și etapele principale ale returnării, inclusiv pregătirea și acțiunile consecutive.

(6) Consiliul European, în cadrul reuniunii sale de la Salonic din 19-20 iunie 2003, a chemat Comisia să analizeze toate aspectele referitoare la un instrument comunitar separat privind returnarea, cu scopul de a susține în special prioritățile stabilite în Programul de acțiune privind returnarea.

(7) Reamintind, de asemenea, că în concluziile sale privind prioritățile pentru elaborarea cu succes a unei politici comune privind readmisia, din 2 noiembrie 2004, Consiliul a subliniat faptul că acordurile de readmisie au o contribuție importantă în gestionarea comună eficientă a migrației și joacă un rol semnificativ în lupta împotriva imigrației ilegale. Acestea reprezintă un element important în cadrul dialogului și cooperării între Uniunea Europeană și țările de origine, țările de reședință anterioară și țările de tranzit ale imigranților ilegali.

(8) În urma concluziilor din 8 iunie 2004, prin care Consiliul a solicitat autorității bugetare să inițieze acțiuni pregătitoare și a invitat Comisia să aibă în vedere opinia sa privind elaborarea unor planuri integrate de returnare, în strânsă cooperare cu statele membre, au fost inițiate acțiuni pregătitoare pentru perioada 2005 și 2006.

(9) Consiliul European, în cadrul reuniunii sale de la Bruxelles din 4-5 noiembrie 2004, a recurs la „Programul de la Haga” în vederea lansării etapei pregătitoare a Fondului European de Returnare (denumit în continuare „fondul”) și a înființării fondului în anul 2007, luând în considerare evaluarea etapei pregătitoare.

(10) În noiembrie 2004, Consiliul a luat notă de raportul președinției asupra unei analize a celor mai bune practici cunoscute în ceea ce privește returnarea către anumite țări. Raportul a evidențiat ample posibilități, precum și nevoia unei cooperării mai practice între statele membre în ceea ce privește desfășurarea acțiunilor de returnare. Raportul a semnalat existența unor posibilități pentru o abordare mai integrată a politicii de returnare și a politicilor generale, atât la nivel național, cât și la nivelul Comunității. De asemenea, raportul a identificat cele mai bune practici la nivelul statelor membre în ceea ce privește returnarea voluntară sau

([1]) JO C 142, 14.6.2002, p. 23.

▼B

forțată a cetățenilor țărilor terțe în țările lor de origine sau de tranzit, precum promovarea programelor de returnare voluntară asistată pentru asigurarea unei returnări durabile, a consilierii privind returnarea și a organizării de operațiuni comune de returnare, inclusiv a unor zboruri cu curse charter.

(11) Este necesară înzestrarea Comunității un instrument menit să sprijine și să încurajeze eforturile depuse de statele membre pentru o mai bună gestionare a acțiunilor de returnare sub toate aspectele sale, pe baza principiului unei gestionări integrate a returnării și în vederea sprijinirii unei implementări echitabile și eficientă a standardelor comune privind returnarea, după cum s-a stabilit în cadrul legislației comunitare privind returnarea.

(12) Nu ar trebui prevăzute fonduri pentru 2007 în cadrul prezentei decizii, pentru a putea lua în considerare rezultatele acțiunilor pregătitoare privind returnarea din 2005 și 2006, pe baza unui raport întocmit de către Comisie asupra evaluării acțiunilor pregătitoare.

(13) Standardele comune avute în vedere sunt în special Directiva 2001/40/CE a Consiliului din 28 mai 2001 privind recunoașterea reciprocă a deciziilor de expulzare a resortisanților țărilor terțe ([1]) și corolarul acesteia, Decizia 2004/191/CE a Consiliului din 23 februarie 2004 de stabilire a criteriilor și sistemelor practice de compensare a dezechilibrelor financiare care rezultă din aplicarea Directivei 2001/40/CE privind recunoașterea reciprocă a deciziilor de expulzare a resortisanților țărilor terțe ([2]) și Decizia 2004/573/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind organizarea de zboruri comune pentru expulzarea de pe teritoriul a două sau mai multe state membre a resortisanților țărilor terțe care fac obiectul măsurilor individuale de îndepărtare ([3]).

(14) Acest lucru se referă de asemenea și la instrumente comunitare viitoare, cum ar fi un instrument privind standarde comune referitoare la procedurile aplicate în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe a căror ședere este ilegală, instrument care ar trebui să ducă la crearea unei situații uniforme în cadrul Uniunii Europene privind procedurile în materie de returnare, definind astfel condițiile în care statele membre pot lua măsuri de returnare, precum și marja de libertate de care dispun în acest sens.

(15) Statele membre trebuie să se asigure că acțiunile desfășurate în cadrul fondului respectă obligațiile care decurg din drepturile fundamentale, prevăzute în special de Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (Convenția europeană a drepturilor omului), de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, de Convenția de la Geneva privind statutul refugiaților din 28 iulie 1951, astfel cum a fost completată prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967, precum și din alte instrumente internaționale relevante, acolo unde este cazul, cum ar fi Convenția Organizației Națiunilor Unite din 1989 privind drepturile copilului.

(16) Având în vedere faptul că expulzarea colectivă este interzisă în temeiul Protocolului 4 la Convenția europeană a drepturilor omului, ar trebui returnate prin operațiuni comune de returnare care pot beneficia de finanțare în conformitate cu prezenta decizie numai acele persoane care fac obiectul măsurilor individuale de îndepărtare.

([1]) JO L 149, 2.6.2001, p. 34.
([2]) JO L 60, 27.2.2004, p. 55.
([3]) JO L 261, 6.8.2004, p. 28.

▼B

(17) Având în vedere domeniul de aplicare și scopul fondului, acesta nu poate în nici un caz să susțină acțiuni privind zone și centre de reținere a persoanelor situate în țări terțe.

(18) După cum se menționează în Programul de acțiune privind returnarea, aprobat de către Consiliu la 28 noiembrie 2002, și după s-a reafirmat în mod constant în cadrul instrumentelor Uniunii Europene în domeniu, cum ar fi, îndeosebi, concluziile Consiliului privind returnarea voluntară din 2 noiembrie 2005, returnarea voluntară reprezintă un element important al unei abordări echilibrate, eficiente și durabile a returnării.

(19) Acțiunile eligibile din domeniul de aplicare al gestionării integrate a returnării trebuie să țină seama de situația specifică a persoanelor vulnerabile.

(20) Pentru a spori eficiența gestionării activităților de returnare la nivel național, fondul ar trebui să acopere, de asemenea, acțiuni legate de returnarea voluntară a persoanelor care nu sunt supuse unei obligații de a părăsi teritoriul, cum ar fi solicitanții de azil care nu au primit încă o decizie negativă sau persoanele care beneficiază fie de o formă de protecție internațională, în sensul Directivei 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională, și referitoare la conținutul protecției acordate ([1]), ori persoanele care se bucură de protecție temporară în sensul Directivei 2001/55/CE a Consiliului din 20 iulie 2001 privind standardele minime pentru acordarea protecției temporare, în cazul unui aflux masiv de persoane strămutate și măsurile de promovare a unui echilibru între eforturile statelor membre pentru primirea acestor persoane și suportarea consecințelor acestei primiri ([2]).

(21) Un obiectiv esențial al prezentei decizii ar trebui să îl reprezinte promovarea gestionării integrate a returnării la nivel național. Statele membre sunt încurajate să pună în aplicare operațiuni de returnare ținând seama de planurile de acțiune integrate pentru returnare, care analizează situația din statele membre în ceea ce privește populația-țintă, stabilesc obiective pentru operațiunile avute în vedere și, în cooperare cu factorii interesați relevanți, precum Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (ICNUR) și Organizația Internațională pentru Migrație (OIM), oferă scheme de returnare care urmăresc să asigure returnări eficiente și durabile prin intermediul a diferite măsuri. Acolo unde este cazul, planurile integrate de returnare ar trebui evaluate și adaptate la intervale regulate.

(22) Pentru a susține returnarea voluntară a persoanelor, în special a celor care nu sunt supuse unei obligații de a părăsi teritoriul, ar trebui prevăzute anumite măsuri de stimulare, cum ar fi tratamentul preferențial sub forma unei asistențe sporite la returnare. Acest tip de returnare voluntară este atât în interesul unei returnări în condiții de demnitate a persoanelor returnate, cât și în interesul autorităților, sub aspectul rentabilității. Statele membre ar trebui încurajate să acorde preferință returnării voluntare.

([1]) JO L 304, 30.9.2004, p. 12.
([2]) JO L 212, 7.8.2001, p. 12.

▼B

(23) Cu toate acestea, din punct de vedere al politicilor, returnarea voluntară și returnarea forțată sunt strâns legate între ele și se sprijină reciproc, iar statele membre ar trebui încurajate să consolideze complementaritatea acestor două forme, în cadrul gestionării acțiunilor de returnare. În mod evident, este necesară desfășurarea unor returnări forțate cu scopul de a menține integritatea politicilor Uniunii Europene în domeniul imigrației și al azilului, precum și a sistemelor de imigrație și azil ale statelor membre. Astfel, posibilitatea de a recurge la returnări forțate este o condiție necesară pentru a garanta necompromiterea acestei politici și pentru a impune respectarea supremației legii, care reprezintă, la rândul său, un element esențial în vederea creării unui spațiu de libertate, securitate și justiție. Prin urmare, prezenta decizie ar trebui să sprijine acțiunile statelor membre menite să faciliteze returnările forțate.

(24) Mai mult decât atât, dificultățile majore cu care se confruntă statele membre în ceea ce privește returnarea apar deseori în legătură cu returnările forțate. O dificultate importantă o reprezintă lipsa de certitudine în ceea ce privește identitatea persoanei respective și/sau absența documentelor de călătorie necesare. În vederea depășirii acestor probleme, statele membre ar trebui încurajate să își îmbunătățească relațiile de cooperare cu serviciile consulare ale țărilor terțe și să sporească schimburile de informații și cooperarea operațională între ele în ceea ce privește cooperarea cu astfel de servicii.

(25) Este de asemenea imperios necesar ca prezenta decizie să susțină, în acele state membre care consideră acest lucru adecvat, anumite măsuri specifice de care să beneficieze persoanele repatriate în țara de origine, ceea ce are ca scop, în primul rând asigurarea unei reveniri eficiente și în bune condiții în orașul sau în regiunea lor de origine și, în al doilea rând, sporirea șanselor unei reintegrări durabile în cadrul comunității lor. Astfel de măsuri nu ar trebui să constea în furnizarea de asistență țării terțe ca atare și ar trebui să fie eligibile pentru finanțare doar atunci când și în măsura în care este necesară o continuare a acelor activități care au fost inițiate și care s-au derulat în cea mai mare parte pe teritoriul statelor membre, în cadrul unui plan integrat de returnare.

(26) Mai mult, aceste măsuri ar trebui să vină în sprijinul acțiunilor susținute de instrumentele comunitare axate pe asistența externă, în special de programul tematic privind azilul și migrația.

(27) Prezenta decizie este concepută să facă parte dintr-un cadru coerent, care cuprinde de asemenea Decizia nr. 573/2007/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 mai 2007 de instituire a Fondului European pentru Refugiați pentru perioada 2008-2013, ca parte a Programului general „Solidaritatea și gestionarea fluxurilor migratorii” ([1]), Decizia nr. 574/2007/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 mai 2007 de instituire a Fondului pentru Frontierele Externe pentru perioada 2007-2013, ca parte a Programului general „Solidaritatea și gestionarea fluxurilor migratorii” ([2]) și Decizia 2007/…/CE a Consiliului din … de instituire a Fondului European de Integrare a resortisanților țărilor terțe pentru perioada 2007-2013, ca parte a Programului general „Solidaritatea și gestionarea fluxurilor migratorii” ([3]), al cărui scop îl reprezintă abordarea

([1]) A se vedea pagina 1 din prezentul Jurnal Oficial.
([2]) A se vedea pagina 22 din prezentul Jurnal Oficial.
([3]) Nepublicată încă în Jurnalul Oficial.

▼B

problemei distribuirii echitabile a responsabilităților între statele membre în ceea ce privește obligațiile financiare generate de introducerea unui sistem de gestionare integrată a frontierelor externe ale Uniunii și de punerea în aplicare a politicilor comune în domeniul azilului și al imigrației, dezvoltate în conformitate cu titlul IV al părții a treia din tratat.

(28) Una dintre sarcinile Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene, înființate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 ([1]) (denumită în continuare „agenția") este aceea de a oferi asistența necesară organizării operațiunilor comune de returnare întreprinse de statele membre și de a identifica cele mai bune practici pentru obținerea documentelor de călătorie și îndepărtarea resortisanților țărilor terțe care se află în situație de ședere ilegală pe teritoriile statelor membre. În consecință, agenția ar trebui să se asigure că sunt îndeplinite condițiile pentru realizarea unor eforturi de returnare eficiente și coordonate între statele membre, lăsând în același timp punerea în aplicare și organizarea operațiunilor comune de returnare în grija serviciilor naționale competente. Prin urmare, agenția ar trebui să poată utiliza resursele puse la dispoziție prin acțiunile comunitare din cadrul prezentei decizii.

(29) Sprijinul oferit de fond ar fi mai eficient și mai bine focalizat în cazul în care cofinanțarea acțiunilor eligibile se bazează pe o programare strategică multianuală, întocmită de fiecare stat membru în dialog cu Comisia.

(30) Pe baza unor orientări strategice adoptate de către Comisie, fiecare stat membru ar trebui să întocmească un document de programare multianuală care să țină seama de situația și de necesitățile sale specifice și să enunțe strategia sa de dezvoltare care ar trebui să constituie cadrul de pregătire a punerii în aplicare a acțiunilor care urmează să fie enumerate în programele anuale.

(31) În contextul gestionării partajate menționate la articolul 53 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ([2]) (denumit în continuare „regulamentul financiar"), condițiile care permit Comisiei să își exercite responsabilitățile privind execuția bugetului general al Uniunii Europene trebuie să fie specificate, iar obligațiile de cooperare ale statelor membre ar trebui să fie clarificate. Aplicarea acestor condiții ar permite Comisiei să se convingă că statele membre folosesc fondul în mod legal și corect și în conformitate cu principiul bunei gestiuni financiare în înțelesul articolelor 27 și 48 alineatul (2) din regulamentul financiar.

(32) Comisia ar trebui să stabilească defalcarea orientativă a creditelor de angajament disponibile, folosind o metodă obiectivă și transparentă.

(33) Statele membre ar trebui să adopte măsuri adecvate pentru a garanta funcționarea corectă a sistemului de gestionare și control, precum și calitatea punerii în aplicare. În acest scop,

([1]) JO L 349, 25.11.2004, p. 1.
([2]) JO L 248, 16.9.2002, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1995/2006 (JO L 390, 30.12.2006, p. 1).

▼B

este necesar să se stabilească principiile generale şi funcţiile necesare pe care ar trebui să le îndeplinească toate programele.

(34) În conformitate cu principiile subsidiarităţii şi proporţionalităţii, statele membre ar trebui să aibă responsabilitatea principală pentru punerea în aplicare şi controlul intervenţiilor fondului.

(35) Pentru a garanta punerea în aplicare eficientă şi corectă a programelor multianuale şi anuale ale statelor membre, ar trebui precizate obligaţiile acestora cu privire la sistemele de gestionare şi control, certificarea cheltuielilor şi prevenirea, depistarea şi corectarea neregulilor şi a încălcărilor dreptului comunitar. În ceea ce priveşte gestionarea şi controlul, este necesar să se stabilească în special modalităţile prin care statele membre se asigură că sistemele relevante există şi funcţionează satisfăcător.

(36) Fără a aduce atingere competenţelor Comisiei în ceea ce priveşte controlul financiar, ar trebui încurajată cooperarea între statele membre şi Comisie în acest domeniu.

(37) Eficienţa şi impactul acţiunilor sprijinite de fond depind, de asemenea, de evaluarea acţiunilor respective şi de difuzarea rezultatelor lor. Ar trebui precizate în mod formal responsabilităţile statelor membre şi ale Comisiei în această privinţă, precum şi modalităţile de garantare a fiabilităţii evaluării şi a calităţii informaţiilor conexe.

(38) Acţiunile ar trebui evaluate ţinând seama de reanalizare lor la jumătatea perioadei şi de evaluarea impactului, iar procesul de evaluare ar trebui inclus în modalităţile de monitorizare a proiectului.

(39) Având în vedere importanţa vizibilităţii finanţării comunitare, Comisia ar trebui să ofere îndrumări pentru a facilita procesul prin intermediul căruia orice autoritate, organizaţie neguvernamentală, organizaţie internaţională sau altă entitate care primeşte o subvenţie din partea prezentului fond confirmă în mod corespunzător sprijinul primit, ţinând seama de practica aplicată în cazul altor instrumente care sunt gestionate în comun, cum ar fi fondurile structurale.

(40) Prezenta decizie stabileşte un pachet financiar pe întreaga durată a programului, care constituie referinţa principală pentru autoritatea bugetară, în cursul procedurii bugetare anuale, în sensul punctului 37 din Acordul interinstituţional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu şi Comisie privind disciplina bugetară şi buna gestiune financiară ([1]).

(41) Întrucât obiectivul prezentei decizii, respectiv promovarea returnării resortisanţilor ţărilor terţe aflaţi în situaţie de şedere ilegală în cadrul standardelor comune şi al principiului gestionării integrate a returnării, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre şi, având în vedere amploarea şi efectele acţiunii, poate fi mai bine realizat la nivelul Comunităţii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarităţii, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporţionalităţii, astfel cum este enunţat în respectivul articol, prezenta decizie nu depăşeşte ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.

([1]) JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

▼B

(42) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei decizii ar trebui adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ([1]).

(43) Întrucât măsura referitoare la adoptarea orientărilor strategice, prevăzută de prezenta decizie, are un domeniu general de aplicare și este destinată să modifice elemente neesențiale ale prezentei decizii, între altele prin eliminarea unora dintre aceste elemente sau prin completarea prezentei decizii prin adăugarea de elemente noi neesențiale, aceasta ar trebui adoptată în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE. Din motive de eficiență, termenele care se aplică în mod normal în cadrul procedurii de reglementare cu control ar trebui să fie reduse pentru adoptarea orientărilor strategice.

(44) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii care, prin urmare, nu este obligatorie pentru aceasta și nu i se aplică.

(45) În conformitate cu articolul 3 din Protocolul privind poziția Regatului Unit și a Irlandei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Irlanda și-a notificat, printr-o scrisoare din 6 septembrie 2005, dorința de a participa la adoptarea și aplicarea prezentei decizii.

(46) În conformitate cu articolul 3 din Protocolul privind poziția Regatului Unit și a Irlandei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Regatul Unit și-a notificat, printr-o scrisoare din 27 octombrie 2005, dorința de a participa la adoptarea și aplicarea prezentei decizii.

(47) În conformitate cu articolul 67 alineatul (2) a doua liniuță din tratat, Decizia 2004/927/CE a Consiliului din 22 decembrie 2004 stabilind ca anumite domenii reglementate de partea a treia titlul IV din Tratatul de instituire a Comunității Europene să fie reglementate de procedura prevăzută la articolul 251 din tratatul menționat ([2]) a extins aplicabilitatea procedurii menționate la articolul 251 din tratat la domeniile reglementate de articolul 62 alineatele (1), (2) litera (a) și (3) și articolul 63 alineatul (2) litera (b) și alineatul (3) litera (b) din tratat,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

CAPITOLUL I

OBIECTUL, OBIECTIVELE ȘI ACȚIUNILE

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

Prezenta decizie instituie, pentru perioada 1 ianuarie 2008-31 decembrie 2013, Fondul European de Returnare (denumit în continuare „fondul”), ca parte a unui cadru coerent, care cuprinde de asemenea Decizia

([1]) JO L 184, 17.7.1999, p. 23. Decizie, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2006/512/CE (JO L 200, 22.7.2006, p. 11).

([2]) JO L 396, 31.12.2004, p. 45.

▼B

nr. 573/2007/CE, Decizia nr. 574/2007/CE și Decizia 2007/…/CE, cu scopul de a contribui la consolidarea spațiului de libertate, securitate și justiție și la aplicarea principiului solidarității între statele membre.

Prezenta decizie definește obiectivele la care contribuie fondul, modul de utilizare a fondului, resursele financiare disponibile și criteriile de repartizare pentru alocarea resurselor financiare disponibile.

Aceasta prevede normele de gestionare a fondului, inclusiv normele financiare, precum și mecanisme de monitorizare și control bazate pe partajarea responsabilităților între Comisie și statele membre.

Articolul 2

Obiectivul general al fondului

(1) Obiectivul general al fondului este sprijinirea și încurajarea eforturilor depuse de statele membre de a gestiona mai bine returnarea, sub toate aspectele sale, pe baza conceptului de gestionare integrată și prin prevederea unor acțiuni comune care să fie puse în aplicare de către statele membre sau a unor acțiuni la nivel național, acțiuni care contribuie la îndeplinirea obiectivelor comunitare legate de principiul solidarității, ținând seama de legislația comunitară în domeniu și cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale.

(2) Fondul contribuie la finanțarea asistenței tehnice la inițiativa statelor membre sau a Comisiei.

Articolul 3

Obiectivele specifice

(1) Fondul contribuie la realizarea următoarelor obiective specifice:

(a) introducerea și îmbunătățirea organizării și punerii în aplicare a gestionării integrate a returnării de către statele membre;

(b) aprofundarea cooperării între statele membre în cadrul gestionării integrate a returnării și al punerii sale în aplicare;

(c) promovarea unei aplicări eficiente și uniforme a standardelor comune privind returnarea, în conformitate cu evoluția politicilor în acest domeniu.

(2) Gestionarea integrată cuprinde, în special, elaborarea și punerea în aplicare de către autoritățile competente dintr-un stat membru a unor planuri integrate de returnare care:

(a) au la bază o evaluare cuprinzătoare a situației din statele membre cu privire la populația-țintă sau la o anumită chestiune specifică privind returnarea, precum și la dificultățile legate de operațiunile avute în vedere (precum cele referitoare la obținerea documentelor de călătorie și la alte dificultăți în calea returnării), ținând seama, acolo unde este cazul, de numărul de cazuri care trebuie rezolvate. Evaluarea aprofundată se realizează în cooperare cu toate autoritățile și partenerii implicați;

(b) au ca scop punerea în aplicare a unei serii vaste de măsuri menite să susțină programele de returnare voluntară a resortisanților țărilor terțe, în special a persoanelor care nu îndeplinesc sau care au încetat a îndeplini condițiile privind intrarea și șederea pe teritoriul statului respectiv și, atunci când este necesar, desfășurarea unor operațiuni de returnare forțată a unor asemenea persoane, cu respectarea deplină a principiilor umanitare și a demnității acestor persoane;

▼B

(c) cuprind un plan și/sau un calendar de activități și, acolo unde este cazul, prevăd un mecanism de evaluare periodică ce permite adaptarea activităților planificate și evaluarea impactului punerii în aplicare a planului respectiv;

(d) cuprind, în cazul în care statele membre consideră acest lucru oportun, măsuri menite să faciliteze cooperarea între autoritățile administrative, organele de ordine și organele judiciare competente, la diferite niveluri ale administrației, după caz.

(3) Planurile integrate de returnare vizează în principal asigurarea unor returnări eficiente și durabile, prin desfășurarea unor acțiuni precum informarea eficientă anterior plecării, organizarea călătoriei de returnare și a tranzitului în țara de returnare, atât în cazul returnării voluntare, cât și în cazul returnării forțate. În măsura în care acest lucru este posibil, în vederea promovării returnării voluntare, pot fi prevăzute anumite stimulente pentru persoanele returnate în mod voluntar, cum ar fi oferirea de asistență la returnare.

În cazul în care se consideră oportun, statele membre pot prevedea, de asemenea, oferirea de sprijin la sosire și în vederea reintegrării.

Articolul 4

Acțiuni eligibile în statele membre

(1) Acțiunile referitoare la obiectivul prevăzut la articolul 3 alineatul (1) litera (a) și, în special, cele precizate în continuare sunt eligibile pentru a fi susținute prin intermediul fondului:

(a) instituirea sau îmbunătățirea unei cooperări operaționale eficiente, stabile și durabile între autoritățile statelor membre și autoritățile consulare și serviciile de imigrare ale țărilor terțe, în vederea obținerii documentelor de călătorie pentru returnarea resortisanților țărilor terțe și a desfășurării cu succes și rapiditate a acțiunilor de îndepărtare;

(b) promovarea unor modalități și a unor mijloace care să permită furnizarea cât mai devreme posibil a informațiilor privind returnarea, în cadrul procedurilor de azil și imigrație, precum și încurajarea în mod individual a resortisanților țărilor terțe să recurgă la posibilitatea returnării voluntare;

(c) facilitarea returnărilor voluntare ale resortisanților țărilor terțe, în special prin intermediul programul de returnare voluntară asistată, cu scopul de a asigura eficiența și durabilitatea returnărilor;

(d) dezvoltarea unor modalități de cooperare între autoritățile naționale, regionale, locale, municipale și între alte autorități publice, la diferite niveluri, care să permită persoanelor oficiale să dobândească rapid informații cu privire la experiențele și practicile privind returnarea dintr-o altă zonă și, în cazurile în care este posibil, să utilizeze resursele în comun;

(e) simplificarea și punerea în aplicare a operațiunilor de returnare forțată a resortisanților țărilor terțe care nu îndeplinesc sau care au încetat a îndeplini condițiile privind intrarea și ședederea pe teritoriul unui stat, cu scopul de a spori credibilitatea și integritatea politicilor de imigrare și de a reduce perioada de custodie a persoanelor care se află în așteptarea îndepărtării forțate.

(2) Acțiunile referitoare la obiectivul prevăzut la articolul 3 alineatul (1) litera (b) și, în special, cele precizate în continuare sunt eligibile pentru a fi susținute prin intermediul fondului:

(a) cooperarea în vederea colectării de informații privind țara de origine, țara de reședință anterioară sau țara de tranzit și a furnizării acestor informații potențialelor persoane returnate;

▼B

(b) cooperarea în vederea dezvoltării unor relații de lucru eficiente, stabile și durabile între autoritățile statelor membre și autoritățile consulare și serviciile de imigrare ale țărilor terțe, cu scopul de a facilita asistența consulară în vederea obținerii documentelor de călătorie pentru returnarea resortisanților țărilor terțe și a desfășurării cu succes și rapiditate a acțiunilor de îndepărtare;

(c) elaborarea unor planuri comune integrate de returnare și punerea în aplicare a acestora, inclusiv a unor programe comune de returnare voluntară referitoare la anumite țări sau regiuni specifice de origine, de reședință anterioară sau de tranzit;

(d) studii privind situația actuală și posibilitățile de sporire a cooperării administrative în domeniul returnării între statele membre, precum și rolul pe care organizațiile internaționale și neguvernamentale trebuie să îl aibă în acest context;

(e) schimburi de informații și de bune practici, sprijin și consiliere în desfășurarea acțiunilor de returnare a persoanelor care fac parte din grupuri deosebit de vulnerabile;

(f) organizarea de seminarii pentru practicieni privind cele mai bune practici, focalizate asupra anumitor țări terțe și/sau regiuni;

(g) măsuri comune care să permită primirea persoanelor readmise în țările de origine, de reședință anterioară sau de tranzit;

(h) elaborarea în comun a unor acțiuni care să asigure returnare durabilă a persoanelor în țara de origine sau în țara de reședință anterioară.

(3) Acțiunile referitoare la obiectivul prevăzut la articolul 3 alineatul (1) litera (c) și, în special, cele precizate în continuare sunt eligibile pentru a fi susținute prin intermediul fondului:

(a) întărirea capacității autorităților competente de a lua decizii de înaltă calitate în materie de returnare, într-un timp cât mai scurt posibil;

(b) întărirea capacității autorităților administrative competente de a pune rapid în aplicare sau de a asigura rapid respectarea deciziilor de îndepărtare, cu respectarea deplină a demnității umane și a standardelor europene de securitate aplicabile unor astfel operațiuni;

(c) întărirea capacității organelor judiciare de a evalua cu mai multă rapiditate deciziile de returnare atacate în instanță;

(d) organizarea de seminarii și cursuri de pregătire comune pentru personalul autorităților competente de la nivel național, regional, local, municipal, precum și al altor organisme administrative, organe de ordine și organe judiciare competente, având ca temă aspectele juridice și practice legate de operațiunile de returnare;

(e) întărirea capacității autorităților administrative competente de a pune în aplicare în mod eficient acordurile comune privind recunoașterea reciprocă și operațiunile comune de returnare, inclusiv recomandările, standardele operaționale și bunele practici definite de agenție în materie de returnare.

(4) Acțiunile prevăzute la alineatele (1), (2) și (3) promovează în special punerea în aplicare a dispozițiilor legislației comunitare aplicabile în domeniul politicii europene comune de imigrație și returnare.

▼B

Articolul 5

Măsuri eligibile în statele membre

Acțiunile care beneficiază de sprijin pot include următoarele:

1. în toate cazurile de returnare, informațiile oferite resortisanților țărilor terțe cu privire la returnare în general, consilierea persoanelor cu privire la posibilitățile de returnare voluntară, costurile de traducere, obținerea documentelor de călătorie obligatorii, costurile examenelor medicale necesare înaintea returnării, costurile de călătorie și hrană pentru persoanele returnate și escorte, inclusiv personalul medical și interpreți, costurile de cazare pentru escorte, inclusiv pentru personalul medical și interpreți, costurile de transport pe teritoriul statului membru și până în țara de returnare și cooperarea cu autoritățile din țara de origine, din țara de reședință anterioară sau din țara de tranzit;

2. în toate cazurile de returnare, asistența specifică acordată persoanelor vulnerabile cum ar fi minorii, minorii neînsoțiți, persoanele cu handicap, persoanele în vârstă, femeile gravide, părinții singuri cu copii minori și persoanele care au fost victimele torturii sau violului sau ale altor forme grave de violență psihologică, fizică sau sexuală;

3. de asemenea, în cazul returnării forțate a resortisanților țărilor terțe care nu îndeplinesc sau care au încetat a îndeplini condițiile privind intrarea și șederea pe teritoriul unui stat, costurile de călătorie, hrană și cazare temporară pentru persoanele returnate și pentru escortele din statele membre participante, în statele membre organizatoare, înainte de plecare, în cazul operațiunilor comune de returnare;

4. de asemenea, în cazul returnării voluntare a resortisanților țărilor terțe care nu îndeplinesc sau care au încetat a îndeplini condițiile privind intrarea și șederea, asistența acordată persoanelor returnate în vederea pregătirii pentru returnare, precum și cheltuielile indispensabile suportate înaintea returnării;

5. de asemenea, în cazul returnării voluntare a resortisanților țărilor terțe care nu sunt suspuși unei obligații de a părăsi teritoriul statelor membre, precum și în alte cazuri în care statele membre consideră oportun acest lucru, o contribuție financiară limitată pentru cheltuieli inițiale efectuate ulterior returnării, transportarea bunurilor personale ale persoanei returnate, cazare temporară adecvată, în primele zile după sosirea în țara de returnare, într-un centru de primire sau într-un hotel, dacă este necesar, cursuri de pregătire și asistență în vederea angajării și sprijin limitat pentru inițierea unor activități economice, după caz;

6. pregătirea și instruirea personalului organelor administrative, al organelor de ordine publică și al organelor judiciare competente, detașări ale acestor categorii de personal din alte state membre, pentru a asigura aplicarea eficientă și uniformă a standardelor comune în materie de returnare, precum și respectarea obligațiilor prevăzute în cadrul instrumentelor internaționale cu efect asupra tratamentului persoanelor returnate și pentru a întări cooperarea, precum și misiuni în vederea evaluării rezultatelor politicilor de returnare în țările terțe;

7. în cazul cooperării operaționale cu autoritățile consulare și serviciile de imigrare ale țărilor terțe, în vederea obținerii documentelor de călătorie și a desfășurării cu rapiditate a procedurilor de îndepărtare, costurile de transport și cazare în statele membre pentru personalul autorităților și serviciilor responsabile cu identificarea resortisanților țărilor terțe și cu verificarea documentelor de călătorie ale acestora;

▼B

8. în cazul acțiunilor de reintegrare destinate resortisanților țărilor terțe care nu sunt suspuși unei obligații de a părăsi teritoriul statelor membre, stimulente financiare și alte măsuri pe termen scurt necesare inițierii procesului de reintegrare în vederea dezvoltării personale a persoanei returnate, cum ar fi cursuri de pregătire, asistență în vederea plasării și a angajării, sprijin pentru inițierea unor activități economice și acordarea de asistență și consiliere ulterior returnării;

9. în cazul acțiunilor de reintegrare destinate resortisanților țărilor terțe care nu îndeplinesc sau care au încetat a îndeplini condițiile privind intrarea și ședera pe teritoriul unui stat membru, în cazul în care statul membru respectiv consideră oportun acest lucru, stimulente financiare și alte măsuri pe termen scurt necesare inițierii procesului de reintegrare în vederea dezvoltării personale a persoanei returnate, cum ar fi cursuri de pregătire, asistență în vederea plasării și a angajării, sprijin pentru inițierea unor activități economice și acordarea de asistență și consiliere ulterior returnării, precum și măsuri care să le permită statelor membre să întreprindă acțiuni corespunzătoare în vederea întâmpinării persoanelor returnate în țările terțe, la sosirea acestora.

Articolul 6

Acțiuni comunitare

(1) La inițiativa Comisiei, până la 7 % din resursele disponibile ale fondului pot fi utilizate pentru finanțarea unor acțiuni transnaționale sau acțiuni în interesul întregii Comunități (denumite în continuare „acțiuni comunitare”) privind politica în domeniul returnării și măsurile aplicabile grupurilor-țintă menționate la articolul 7.

(2) Pentru a putea beneficia de finanțare, acțiunile comunitare trebuie, în special:

(a) să aprofundeze cooperarea privind punerea în aplicare a legislației comunitare și a bunelor practici;

(b) să susțină înființarea de rețele transnaționale de cooperare și de proiecte pilot bazate pe parteneriate transnaționale între organisme din două sau mai multe state membre, menite să stimuleze inovația, să faciliteze schimburile de experiență și de bune practici și să îmbunătățească calitatea politicilor în domeniul returnării;

(c) să susțină campanii transnaționale de sensibilizare;

(d) să susțină studiile, difuzarea și schimbul de informații privind cele mai bune practici și toate celelalte aspecte ale politicilor în domeniul returnării, inclusiv utilizarea tehnologiei de ultimă generație, în special cu scopul de a încuraja realizarea unor cercetări comparative mai aprofundate în ceea ce privește impactul programelor de returnare atât din trecut, cât și din prezent;

(e) să susțină proiectele-pilot și studiile privind posibilitatea instituirii unor noi forme de cooperare și legislație comunitară în acest domeniu;

(f) să susțină dezvoltarea și aplicarea de către statele membre a unor instrumente statistice, metode și indicatori comuni pentru cuantificarea progreselor înregistrate în cadrul politicilor în domeniul returnării, în special în vederea difuzării statisticilor care conțin date separate privind returnările voluntare și returnările forțate;

(g) să susțină elaborarea și adaptarea regulată, în cooperare cu agenția, a unui manual comun privind cele mai bune practici în domeniul returnării, inclusiv în ceea ce privește escortele;

▼B

(h) să ofere servicii de asistență statelor membre, în cazul unor situații de urgență corect justificate, care necesită acțiuni urgente.

(3) Programul anual de lucru care stabilește prioritățile pentru acțiunile comunitare se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 52 alineatul (2).

Articolul 7

Grupuri-țintă

(1) În sensul prezentei decizii, grupurile-țintă cuprind următoarele categorii:

(a) toți resortisanții țărilor terțe care nu au primit încă o decizie negativă definitivă în urma solicitării lor de a primi protecție internațională într-un stat membru și care pot opta pentru returnare voluntară, cu condiția de a nu fi dobândit o nouă cetățenie și de a nu fi părăsit teritoriul respectivului stat membru;

(b) toți resortisanții țărilor terțe care beneficiază de protecție internațională în sensul Directivei 2004/83/CE sau de protecție temporară în sensul Directivei 2001/55/CE, într-un stat membru, și care optează pentru returnare voluntară, cu condiția de a nu fi dobândit o nouă cetățenie și de a nu fi părăsit teritoriul respectivului stat membru;

(c) toți resortisanții țărilor terțe care nu îndeplinesc sau care au încetat a îndeplini condițiile privind intrarea și/sau șederea pe teritoriul unui stat membru și care apelează la returnarea voluntară, în conformitate cu obligația de a părăsi teritoriul respectivului stat membru;

(d) toți ceilalți resortisanți ai țărilor terțe care nu îndeplinesc sau care au încetat a îndeplini condițiile privind intrarea și/sau șederea pe teritoriul unui stat membru.

(2) Prin resortisant al unei țări terțe se înțelege orice persoană care nu este cetățean al Uniunii în sensul articolului 17 alineatul (1) din tratat.

CAPITOLUL II

PRINCIPIILE ASISTENȚEI

Articolul 8

Complementaritatea, coerența și conformarea

(1) Fondul acordă asistență complementară acțiunilor naționale, regionale și locale care integrează prioritățile Comunității.

(2) Comisia și statele membre se asigură că asistența acordată de fond și de statele membre este consecventă cu activitățile, politicile și prioritățile Comunității. Această consecvență se indică în special în programul multianual menționat la articolul 19.

(3) Operațiunile finanțate de fond se conformează dispozițiilor tratatului și ale actelor adoptate în temeiul acestora.

▼B

Articolul 9

Programarea

(1) Realizarea obiectivelor fondului este urmărită în cadrul perioadei de programare multianuală 2008-2013, sub rezerva unei reanalizări la jumătatea perioadei, în conformitate cu articolul 22. Sistemul de programare multianuală cuprinde prioritățile stabilite, precum și un proces de gestionare, luare de decizii, auditare și certificare.

(2) Programele multianuale aprobate de Comisie sunt puse în aplicare prin intermediul programelor anuale.

Articolul 10

Subsidiaritatea și proporționalitatea intervenției

(1) Punerea în aplicare a programelor multianuale și anuale menționate la articolele 19 și 21 este responsabilitatea statelor membre la nivelul teritorial adecvat, în conformitate cu sistemul instituțional specific fiecărui stat membru. Această responsabilitate se exercită în conformitate cu prezenta decizie.

(2) În raport cu dispozițiile privind auditul, mijloacele folosite de Comisie și de statele membre diferă în funcție de amploarea contribuției comunitare. Același principiu se aplică și dispozițiilor privind evaluarea, precum și rapoartelor referitoare la programele multianuale și anuale.

Articolul 11

Metodele de punere în aplicare

(1) Bugetul comunitar alocat fondului este executat în conformitate cu articolul 53 alineatul (1) litera (b) din regulamentul financiar, cu excepția acțiunilor comunitare menționate la articolul 6 și a asistenței tehnice menționate la articolul 16 din prezenta decizie.

(2) Comisia își exercită responsabilitatea execuției bugetului general al Uniunii Europene prin:

(a) verificarea existenței și funcționării adecvate a sistemelor de gestionare și control din statele membre, în conformitate cu procedurile descrise la articolul 32;

(b) reținerea sau suspendarea integrală sau parțială a plăților, în conformitate cu procedurile descrise la articolele 41 și 42, dacă sistemele naționale de gestionare și control nu funcționează corespunzător, precum și aplicarea oricărei alte măsuri financiare de corecție necesare, în conformitate cu procedurile descrise la articolele 45 și 46.

Articolul 12

Parteneriatul

(1) Fiecare stat membru organizează, în conformitate cu normele și practicile naționale în vigoare, un parteneriat cu autoritățile și organismele implicate în aplicarea programului multianual sau care, potrivit statului membru în cauză, sunt în măsură să contribuie eficient la dezvoltarea acestuia.

Astfel de autorități și organisme pot cuprinde autoritățile regionale, locale, municipale și alte autorități publice competente, organizații internaționale și, în special, ICNUR, precum și organisme care reprezintă societatea civilă, cum ar fi organizațiile neguvernamentale sau parteneri sociali.

▼B

(2) Un asemenea parteneriat se desfășoară în deplină conformitate cu competența instituțională, legală și financiară a fiecărei categorii de parteneri.

CAPITOLUL III

CADRUL FINANCIAR

Articolul 13

Resurse globale

(1) Pachetul financiar pentru punerea în aplicare a prezentei decizii, de la 1 ianuarie 2008 până la 31 decembrie 2013, este de 676 milioane EUR.

(2) Creditele anuale sunt autorizate de către autoritatea bugetară în limitele cadrului financiar.

(3) Comisia face defalcări anuale indicative pe fiecare stat membru, în conformitate cu criteriile stabilite la articolul 14.

Articolul 14

Repartizarea anuală a resurselor pentru acțiuni eligibile în statele membre

(1) Fiecare stat membru primește o sumă fixă de 300 000 EUR din alocările anuale ale fondului.

Această sumă se ridică la 500 000 EUR pe an pentru perioada 2008-2013 pentru acele state membre care au aderat la Uniunea Europeană la 1 mai 2004.

Această sumă se ridică la 500 000 EUR pe an pentru acele state membre care aderă la Uniunea Europeană în cursul perioadei 2007-2013 pentru intervalul rămas din perioada 2008-2013, începând cu anul următor aderării.

(2) Restul resurselor anuale disponibile se repartizează între statele membre după cum urmează:

(a) 50 % în funcție de numărul total de resortisanți ai țărilor terțe care nu îndeplinesc sau care au încetat a îndeplini condițiile privind intrarea și șederea pe teritoriul unui stat membru și care fac obiectul unei decizii de returnare în temeiul legislației naționale și/sau comunitare, cum ar fi o hotărâre sau un act administrativ sau judiciar care stabilește sau declară ilegalitatea șederii și care impune obligația de returnare, în ultimii trei ani;

(b) 50 % în funcție de numărul resortisanților țărilor terțe care au părăsit efectiv teritoriul statului membru, în urma unei dispoziții administrative sau judecătorești de părăsire a teritoriului, în mod voluntar sau prin constrângere, în ultimii trei ani.

(3) Resortisanții țărilor terțe menționați la alineatul (2) nu includ:

(a) resortisanți ai țărilor terțe cărora, fiind prezenți într-o zonă de tranzit a unui stat membru, li s-a refuzat intrarea;

▼B

(b) resortisanți ai țărilor terțe care urmează să fie returnați de către un stat membru unui alt stat membru, în special în temeiul Regulamentului (CE) nr. 343/2003 al Consiliului din 18 februarie 2003 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe ([1]).

(4) Sunt considerate cifre de referință cele mai recente statistici furnizate de Comisie (Eurostat) pe baza datelor furnizate de statele membre în conformitate cu dreptul comunitar.

În cazul în care nu au transmis Comisiei (Eurostat) datele statistice în cauză, statele membre furnizează date provizorii cât mai curând posibil.

Înainte de a accepta aceste date drept cifre de referință, Comisia (Eurostat) evaluează calitatea, comparabilitatea și caracterul exhaustiv al informațiilor statistice, în conformitate cu procedurile normale de funcționare. La cererea Comisiei (Eurostat), statele membre pun la dispoziția acesteia toate informațiile necesare pentru a-i permite aceasta.

Articolul 15

Structura finanțării

(1) Contribuția financiară a fondului ia forma unor subvenții.

(2) Acțiunile sprijinite de fond sunt cofinanțate din surse publice sau private, nu au scop lucrativ și nu sunt eligibile pentru finanțare din alte surse cuprinse în bugetul general al Uniunii Europene.

(3) Creditele fondului sunt complementare cheltuielilor publice sau echivalente alocate de statele membre măsurilor care intră sub incidența prezentei decizii.

▼M1

(4) Contribuția Uniunii la proiectele sprijinite nu depășește 50 % din costul total al unei acțiuni specifice în cazul acțiunilor puse în aplicare în statele membre în temeiul articolului 3.

Această contribuție poate fi majorată la 75 % în cazul proiectelor care abordează priorități specifice formulate în orientările strategice menționate la articolul 18.

Contribuția Uniunii se majorează la 75 % în statele membre care intră în sfera de aplicare a Fondului de coeziune.

Contribuția Uniunii poate fi majorată cu 20 de puncte procentuale într-un stat membru, dacă acesta îndeplinește una dintre condițiile următoare la data depunerii proiectului său de program anual în conformitate cu articolul 21 alineatul (3) din prezenta decizie sau a proiectului său de program anual revizuit în conformitate cu articolul 23 din Decizia 2008/458/CE a Comisiei ([2]):

(a) i se pune la dispoziție asistență financiară pe termen mediu în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 332/2002 al Consiliului ([3]);

([1]) JO L 50, 25.2.2003, p. 1.
([2]) JO L 167, 27.6.2008, p. 135.
([3]) JO L 53, 23.2.2002, p. 1.

▼M1

(b) i se pune la dispoziție asistență financiară în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 407/2010 al Consiliului ([1]) sau i se pune la dispoziție asistență financiară de către alte state membre din zona euro înainte de 13 mai 2010; sau

(c) i se pune la dispoziție asistență financiară în conformitate cu acordul interguvernamental privind instituirea Fondului european de stabilitate financiară sau cu Tratatul de instituire a mecanismului european de stabilitate.

Statul membru în cauză depune la Comisie o declarație scrisă împreună cu proiectul său de program anual sau proiectul său de program anual revizuit, prin care confirmă că îndeplinește una dintre condițiile prevăzute la paragraful al patrulea litera (a), (b) sau (c).

Un proiect cofinanțat la rata majorată poate beneficia în continuare de această rată indiferent dacă este întrunită în continuare sau nu una dintre condițiile prevăzute la paragraful al patrulea litera (a), (b) sau (c) pe parcursul punerii în aplicare a programului anual aferent.

▼B

(5) În cadrul punerii în aplicare a programării naționale, astfel cum este prevăzută la capitolul IV, statele membre selectează proiectele pentru finanțare pe baza următoarelor criterii minime:

(a) situația și cerințele din statele membre în cauză;

(b) rentabilitatea cheltuielilor, având în vedere, printre altele, numărul de persoane vizate de proiect;

(c) experiența, competența, fiabilitatea și contribuția financiară a organizației care solicită finanțare și a oricărei organizații partenere;

(d) măsura în care proiectele completează alte acțiuni finanțate din bugetul general al Uniunii Europene sau în cadrul programelor naționale.

(6) Ca regulă generală, ajutorul financiar al Comunității pentru acțiunile finanțate de fond se acordă pe o perioadă care să nu depășească trei ani, sub rezerva prezentării de rapoarte periodice privind progresele înregistrate.

Articolul 16

Asistența tehnică la inițiativa Comisiei

(1) La inițiativa și/sau în numele Comisiei, fondul poate finanța, în limitele unui plafon de 500 000 EUR din alocările anuale ale fondului, măsuri de pregătire, de monitorizare, de asistență administrativă și tehnică, precum și măsuri de evaluare, audit și inspecție necesare pentru punerea în aplicare a prezentei decizii.

(2) Aceste măsuri cuprind:

(a) studii, evaluări, expertize și statistici, inclusiv cele cu caracter general, privind funcționarea fondului;

(b) măsuri de informare pentru statele membre, beneficiarii finali și publicul larg, inclusiv campanii de sensibilizare și o bază de date comună privind proiectele finanțate de fond;

(c) instalarea, funcționarea și interconectarea sistemelor informatice de gestionare, monitorizare, inspecție și evaluare;

([1]) JO L 118, 12.5.2010, p. 1.

▼B

(d) elaborarea unui cadru comun de evaluare și monitorizare, precum și a unui sistem de indicatori, ținând seama, după caz, de indicatorii naționali;

(e) îmbunătățirea metodelor de evaluare și schimbul de informații privind practicile din acest domeniu;

(f) acțiuni de informare și formare pentru autoritățile desemnate de statele membre în conformitate cu articolul 25, complementare eforturilor statelor membre de a oferi îndrumare autorităților lor în conformitate cu articolul 31 alineatul (2).

Articolul 17

Asistența tehnică la inițiativa statelor membre

(1) La inițiativa unui stat membru, pentru fiecare program anual, fondul poate finanța măsuri de pregătire, administrare, monitorizare, evaluare, informare și control, precum și măsuri de consolidare a capacității administrative pentru punerea în aplicare a fondului.

(2) Suma alocată asistenței tehnice în cadrul fiecărui program anual nu poate depăși:

(a) pentru perioada 2008-2010, 7 % din suma anuală totală de cofinanțare alocată statului membru respectiv, la care se adaugă 30 000 EUR și

(b) pentru perioada 2011-2013, 4 % din suma anuală totală de cofinanțare alocată statului membru respectiv, la care se adaugă 30 000 EUR.

CAPITOLUL IV

PROGRAMAREA

Articolul 18

Adoptarea orientărilor strategice

(1) Comisia adoptă orientări strategice care stabilesc cadrul de intervenție al fondului, luând în considerare progresul înregistrat în dezvoltarea și punerea în aplicare a legislației comunitare în domeniul returnării și măsurile luate de Comunitate în domeniul imigrației ilegale, precum și repartizarea orientativă a resurselor financiare ale fondului pe perioada programului multianual.

(2) Pentru obiectivele fondului menționate la articolul 3 alineatul (1) literele (a) și (b), orientările respective pun în practică în special prioritățile Comunității în vederea promovării:

(a) returnării resortisanților țărilor terțe care nu dispun de pașapoarte sau alte documente de identitate;

(b) returnării resortisanților țărilor terțe care nu intră sub incidența acordurilor comunitare de readmisie sau a acordurilor bilaterale de readmisie, în vederea întăririi obligației unui stat impuse de dreptul internațional de a readmite proprii resortisanți;

(c) returnării într-o anumită țară a resortisanților țărilor terțe și a apatrizilor care au venit din acea țară sau care au avut reședința în acea țară, fără a fi resortisanții țării respective;

▼B

(d) returnării persoanelor care nu sunt suspuse unei obligații de a părăsi teritoriul statelor membre, cum ar fi solicitanții de azil care nu au primit încă o decizie negativă și persoanele care beneficiază de o formă de protecție internațională, în sensul Directivei 2004/83/CE sau de protecție temporară în sensul Directivei 2001/55/CE;

(e) returnării unor grupuri deosebit de vulnerabile.

Pentru obiectivul fondului la care se face referire la articolul 3 alineatul (1) litera (c), liniile directoare pun în valoare prioritățile Comunității de a promova cunoașterea standardelor comune la nivelul întregii Uniuni Europene și integrarea acestor standarde în cadrul procedurilor zilnice de gestionare a returnărilor aplicate de autoritățile administrative ale statelor membre.

(3) Comisia adoptă, până la 31 iulie 2007, orientările strategice privind perioada de programare multianuală.

(4) Orientările strategice sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 52 alineatul (3). Odată adoptate, aceste orientări strategice se anexează prezentei decizii.

Articolul 19

Pregătirea și aprobarea programelor naționale multianuale

(1) Fiecare stat membru propune, pe baza orientărilor strategice menționate la articolul 18, un proiect de program multianual cuprinzând următoarele elemente:

(a) o descriere a situației actuale din statul membru respectiv cu privire la principiul gestionării integrate a returnării, cooperarea cu autoritățile consulare și cu serviciile de imigrare ale țărilor terțe, măsurile și politicile în domeniul returnării voluntare și al returnării forțate, furnizând date separate, privind returnările voluntare și returnările forțate, în măsura în care astfel de date sunt disponibile, modalitățile de stabilire a unor măsuri de reintegrare și de asigurare a caracterului durabil al returnării, consolidarea capacității autorităților administrative și judiciare competente și cooperarea cu alte state membre în legătură cu cele menționate mai sus;

(b) o analiză a cerințelor din statul membru respectiv cu privire la cooperarea cu autoritățile consulare și cu serviciile de imigrare ale țărilor terțe, măsurile și politicile în domeniul returnării voluntare și al returnării forțate, modalitățile de stabilire a unor măsuri de reintegrare și de asigurare a caracterului durabil al returnării, consolidarea capacității autorităților administrative și judiciare competente și cooperarea cu alte state membre în legătură cu cele menționate mai sus, precum și o indicare a obiectivelor operaționale care au drept scop îndeplinirea acestor cerințe în decursul perioadei acoperite de programul multianual;

(c) prezentarea unei strategii adecvate destinate atingerii obiectivelor respective și realizării priorităților asociate acestora, precum și o descriere a acțiunilor prevăzute pentru punerea în aplicare a acestor priorități;

(d) indicarea nivelului de compatibilitate a strategiei respective cu alte instrumente regionale, naționale și comunitare;

▼B

(e) informarea cu privire la priorități și la obiectivele specifice ale acestora. Aceste obiective sunt cuantificate pe baza unui număr limitat de indicatori pentru a ține seama de principiul proporționalității. Indicatorii trebuie să permită cuantificarea progresului înregistrat raportat la situația inițială, precum și a eficienței obiectivelor asociate realizării priorităților;

(f) o descriere a abordării alese pentru aplicarea principiului parteneriatului prevăzut la articolul 12;

(g) o proiect de plan de finanțare care prevede, pentru fiecare prioritate și pentru fiecare program anual, contribuția financiară propusă din partea fondului și suma totală asigurată prin cofinanțare publică sau privată;

(h) dispozițiile prevăzute pentru a asigura aducerea la cunoștința publicului a programului multianual.

(2) Statele membre prezintă Comisiei proiectul lor de program multianual în termen de patru luni de la data furnizării de către Comisie a orientărilor strategice.

(3) Pentru a aproba proiectul de program multianual, Comisia examinează:

(a) concordanța proiectului de program multianual cu obiectivele fondului și cu orientările strategice menționate la articolul 18;

(b) relevanța acțiunilor avute în vedere în proiectul de program multianual în lumina strategiei propuse;

(c) conformitatea cu dispozițiile prezentei decizii a modalităților de gestionare și control instituite de statul membru pentru punerea în aplicare a intervențiilor fondului;

(d) conformitatea proiectului de program multianual cu dreptul comunitar și, în special, cu dispozițiile dreptului comunitar privind asigurarea liberei circulații a persoanelor, corelată cu măsurile complementare direct legate de aceasta și care privesc controalele la frontierele externe, azilul și imigrația.

(4) În cazul în care Comisia consideră că proiectul de program multianual nu respectă orientările strategice și/sau dispozițiile prezentei decizii de instituire a unor sisteme de gestionare și control ori dreptul comunitar, aceasta invită statul membru în cauză să furnizeze toate informațiile suplimentare necesare și, după caz, să revizuiască în consecință proiectul programului multianual.

(5) Comisia aprobă fiecare program multianual într-un termen de trei luni de la data depunerii sale oficiale, în conformitate cu procedura menționată la articolul 52 alineatul (2).

Articolul 20

Revizuirea programelor multianuale

(1) La inițiativa statului membru în cauză sau a Comisiei, programul multianual este reexaminat și, dacă este necesar, revizuit pentru restul perioadei de programare, cu scopul de a lua în considerare prioritățile Comunității în mod diferit sau într-o măsură mai mare. Programele multianuale pot fi reexaminate în lumina evaluărilor și/sau ca urmare a dificultăților de punere în practică.

▼B

(2) Comisia adoptă o decizie de aprobare a revizuirii programului multianual în cel mai scurt timp de la depunerea oficială a unei solicitări în acest sens din partea statului membru în cauză. Revizuirea programului multianual se realizează în conformitate cu procedura menționată la articolul 52 alineatul (2).

Articolul 21

Programele anuale

(1) Programul multianual aprobat de Comisie este pus în aplicare prin intermediul programelor anuale.

(2) Comisia furnizează statelor membre, până la data de 1 iulie a fiecărui an, o estimare a sumelor care le vor fi atribuite anul următor din totalul creditelor acordate în cadrul procedurii bugetare anuale, calculate în conformitate cu articolul 14.

(3) Statele membre prezintă Comisiei, până la data de 1 noiembrie a fiecărui an, un proiect de program anual pentru anul următor, conceput în conformitate cu programul multianual și constând din următoarele elemente:

(a) regulile generale de selecție a proiectelor care urmează să fie finanțate în cadrul programului anual;

(b) o descriere a acțiunilor care urmează să fie sprijinite în cadrul programului anual;

(c) propunerea de defalcare financiară a contribuției fondului între diferitele acțiuni din cadrul programului și indicarea sumei necesare pentru asigurarea asistenței tehnice în temeiul articolului 17, în scopul punerii în aplicare a programului anual.

(4) Prin derogare de la alineatul (3), statele membre prezintă Comisiei proiectele programelor anuale pentru anul 2008 până la 1 martie 2008.

(5) La examinarea proiectului de program anual al unui stat membru, Comisia ține seama de suma finală a creditelor alocate de care beneficiază fondul în cadrul procedurii bugetare.

În termen de o lună de la depunerea oficială a proiectului de program anual, Comisia informează statul membru dacă îl poate aproba. În cazul în care proiectul de program anual nu concordă cu programul multianual, Comisia invită respectivul stat membru să furnizeze toate informațiile necesare și, după caz, să revizuiască în consecință proiectul programului anual.

Comisia adoptă decizia de finanțare care aprobă programul anual până la data de 1 martie a anului în cauză. Decizia stabilește suma alocată statului membru în cauză și perioada de eligibilitate a cheltuielilor.

(6) În scopul de a lua în considerare situațiile de urgență temeinic motivate, care nu au fost prevăzute în momentul aprobării programului anual și care necesită o acțiune urgentă, un stat membru poate revizui până la 10 % din defalcarea financiară a contribuției fondului pentru diferitele acțiuni menționate în programul anual sau poate aloca până la 10 % din defalcare altor acțiuni conforme cu prezenta decizie. Comisia este informată cu privire la programul anual revizuit.

▼B

Articolul 22

Reanalizarea programului multianual la jumătatea perioadei

(1) Comisia reanalizează orientările strategice și, în cazul în care este necesar, adoptă, până la 31 martie 2010, orientări strategice revizuite pentru perioada 2011-2013.

(2) În cazul adoptării unor asemenea orientări strategice revizuite, fiecare stat membru își reanalizează programul multianual și, dacă este necesar, îl revizuiește.

(3) Regulile enunțate la articolul 19 privind pregătirea și aprobarea programelor naționale multianuale se aplică mutatis mutandis pregătirii și aprobării acestor programe multianuale revizuite.

(4) Orientările strategice revizuite se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 52 alineatul (3).

CAPITOLUL V

SISTEMELE DE GESTIONARE ȘI CONTROL

Articolul 23

Punerea în aplicare

Comisia este responsabilă de punerea în aplicare a prezentei decizii și adoptă normele de punere în aplicare necesare.

Articolul 24

Principiile generale ale sistemelor de gestionare și control

Sistemele de gestionare și control ale programelor multianuale instituite de statele membre asigură:

(a) definirea funcțiilor organismelor în cauză în cadrul gestionării și controlului, precum și repartizarea funcțiilor în interiorul fiecărui organism;

(b) respectarea principiului separării funcțiilor între organismele respective și în interiorul lor;

(c) resurse adecvate pentru fiecare organism, care să îi permită să-și îndeplinească funcțiile care i-au fost repartizate pe toată perioada de aplicare a acțiunilor cofinanțate de fond;

(d) proceduri de asigurare a corectitudinii și regularității cheltuielilor declarate în cadrul programelor anuale;

(e) sisteme contabile, de monitorizare și de raportare financiară fiabile, în format electronic;

(f) un sistem de raportare și monitorizare, în cazul în care organismul responsabil încredințează îndeplinirea sarcinilor unui alt organism;

(g) manuale de proceduri privind funcțiile care urmează a fi îndeplinite;

(h) modalități pentru auditarea funcționării sistemului;

(i) sisteme și proceduri care să asigure o pistă de audit adecvată;

▼B

(j) proceduri de raportare și monitorizare a neregulilor și de recuperare a sumelor plătite în mod nejustificat.

Articolul 25

Desemnarea autorităților

(1) În vederea punerii în aplicare a programului multianual și a programelor anuale, statul membru desemnează:

(a) o autoritate responsabilă: un organism funcțional al statului membru, o autoritate sau un organism național public desemnat de către statul membru sau un organism de drept privat din statul membru îndeplinind o misiune de serviciu public, care are responsabilitatea gestionării programului multianual și a programelor anuale sprijinite de fond, precum și a întregii comunicări cu Comisia;

(b) o autoritate de certificare: o autoritate sau un organism național public sau o persoană fizică acționând în calitate de organism sau de autoritate de acest fel, desemnată de statul membru să certifice declarațiile de cheltuieli înaintea transmiterii acestora către Comisie;

(c) o autoritate de audit: o autoritate sau un organism național public, cu condiția să fie independent din punct de vedere funcțional în raport cu autoritatea responsabilă și cu cea de certificare, desemnat de statul membru și responsabil de verificarea funcționării eficiente a sistemului de gestionare și control;

(d) după caz, o autoritate delegată.

(2) Statul membru stabilește norme care reglementează raporturile sale cu autoritățile menționate la alineatul (1) și raporturile acestora cu Comisia.

(3) Sub rezerva articolului 24 litera (b), o parte sau toate autoritățile menționate la alineatul (1) al prezentului articol pot face parte din același organism.

(4) Normele de punere în aplicare a articolelor 26-30 se adoptă de Comisie în conformitate cu procedura menționată la articolul 52 alineatul (2).

Articolul 26

Autoritatea responsabilă

(1) Autoritatea responsabilă îndeplinește următoarele condiții minime:

(a) dispune de personalitate juridică, cu excepția cazurilor în care este un organism funcțional al statului membru;

(b) dispune de infrastructura necesară pentru comunicarea facilă cu o gamă largă de utilizatori și cu organismele responsabile din celelalte state membre, precum și cu Comisia;

(c) își desfășoară activitatea într-un context administrativ care îi permite să își îndeplinească sarcinile corect și să evite orice conflict de interese;

(d) este în măsură să aplice reguli de gestionare a fondurilor comunitare;

(e) dispune de o capacitate financiară și administrativă proporțională cu volumul fondurilor comunitare pe care este chemată să le gestioneze;

(f) are la dispoziție personal posedând calificări profesionale adecvate pentru munca administrativă într-un mediu internațional.

▼B

(2) Statul membru pune la dispoziția autorității responsabile fonduri corespunzătoare pentru ca aceasta să poată continua îndeplinirea corectă a sarcinilor în perioada 2008-2013.

(3) Comisia poate asista statele membre în instruirea personalului, în special privind aplicarea corectă a capitolelor V-IX.

Articolul 27

Atribuțiile autorității responsabile

(1) Autoritatea responsabilă este responsabilă de gestionarea și punerea în aplicare a programului multianual în conformitate cu principiul bunei gestiuni financiare.

În special, aceasta:

(a) desfășoară consultări cu partenerii în conformitate cu articolul 12;

(b) prezintă Comisiei propuneri de programe multianuale și anuale, la care se referă articolele 19 și 21;

(c) organizează și asigură publicitatea anunțurilor de participare și a ofertelor, după caz;

(d) organizează selecția proiectelor în vederea cofinanțării lor din cadrul fondului, în conformitate cu criteriile prevăzute la articolul 15 alineatul (5);

(e) este destinatara plăților efectuate de Comisie și face plăți către beneficiarii finali;

(f) asigură coerența și complementaritatea dintre cofinanțarea din fond și din alte instrumente financiare naționale și comunitare relevante;

(g) monitorizează livrarea produselor și prestarea serviciilor cofinanțate, verificând dacă cheltuielile declarate pentru acțiuni au fost cu adevărat efectuate și dacă se respectă normele comunitare și naționale;

(h) asigură existența unui sistem de înregistrare și stocare pe suport electronic a înregistrărilor contabile aferente fiecărei acțiuni din cadrul programelor anuale, precum și colectarea datelor privind punerea în aplicare necesară pentru gestiunea financiară, monitorizare, control și evaluare;

(i) se asigură că beneficiarii finali și alte organisme implicate în punerea în aplicare a acțiunilor cofinanțate de fond au fie un sistem contabil separat, fie un cod contabil adecvat pentru toate tranzacțiile asociate acțiunii respective, fără să aducă atingere normelor contabile naționale;

(j) asigură că evaluările fondului menționate la articolul 49 respectă termenele prevăzute la articolul 50 alineatul (2) și standardele de calitate convenite între Comisie și statul membru;

(k) instituie proceduri care să asigure păstrarea în conformitate cu cerințele menționate la articolul 43 a tuturor documentelor privind cheltuielile și auditul, necesare pentru a oferi o pistă de audit adecvată;

▼B

(l) se asigură că autoritatea de audit primește, în scopul desfășurării auditurilor definite la articolul 30 alineatul (1), toate informațiile necesare privind procedurile de gestionare utilizate și proiectele cofinanțate de fond;

(m) se asigură că autoritatea de certificare primește, în scopul certificării, toate informațiile necesare privind procedurile și verificările legate de cheltuieli;

(n) elaborează și prezintă Comisiei rapoarte intermediare și finale privind punerea în aplicare a programelor anuale, declarații de cheltuieli certificate de către autoritatea de certificare și cereri de plăți sau, după caz, declarații de restituire;

(o) desfășoară acțiuni informative și consultative și difuzează rezultatele acțiunilor susținute;

(p) cooperează cu Comisia și cu autoritățile responsabile din celelalte state membre;

(q) verifică punerea în aplicare de către beneficiarii finali a orientărilor menționate la articolul 33 alineatul (6).

(2) Activitățile de gestionare desfășurate de către autoritatea responsabilă pentru proiectele aplicate în statele membre pot fi finanțate în cadrul măsurilor de asistență tehnică menționate la articolul 16.

Articolul 28

Delegarea sarcinilor de către autoritatea responsabilă

(1) În cazul în care o parte din sarcinile autorității responsabile sau totalitatea acestora sunt delegate unei autorități delegate, autoritatea responsabilă definește domeniul de aplicare a sarcinilor delegate și stabilește proceduri detaliate pentru punerea în aplicare a acestora, care trebuie să fie în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 26.

(2) Aceste proceduri includ transmiterea cu regularitate către autoritatea responsabilă a informațiilor privind buna executare a sarcinilor delegate, precum și a unei descrieri a mijloacelor utilizate.

Articolul 29

Autoritatea de certificare

(1) Autoritatea de certificare are următoarele responsabilități:

(a) confirmă că:

(i) declarația de cheltuieli este corectă, provine din sisteme de contabilitate fiabile și se bazează pe documente justificative verificabile;

(ii) cheltuielile declarate sunt conforme cu normele aplicabile la nivel comunitar și național și au fost efectuate pentru acele acțiuni care au fost selectate potrivit criteriilor aplicabile programului și care sunt în conformitate cu normele comunitare și naționale;

(b) se asigură, în scopul certificării, că a primit din partea autorității responsabile informații corespunzătoare privind procedurile și verificările efectuate în raport cu cheltuielile cuprinse în declarațiile de cheltuieli;

▼B

(c) ține seama, în scopul certificării, de rezultatele tuturor auditurilor efectuate de către autoritatea de audit sau sub responsabilitatea acesteia;

(d) ține registre contabile computerizate ale cheltuielilor declarate Comisiei;

(e) verifică recuperarea oricărei finanțări comunitare care s-a dovedit a fi plătită nejustificat ca urmare a unor nereguli constatate, la care se adaugă o dobândă, dacă este cazul;

(f) ține contabilitatea sumelor de recuperat și a sumelor recuperate la bugetul general al Uniunii Europene prin deducerea acestora, dacă este posibil, din următoarea declarație de cheltuieli.

(2) Activitățile autorității de certificare desfășurate în cadrul proiectelor aplicate în statele membre pot fi finanțate conform regimului de asistență tehnică menționat la articolul 17, cu condiția să fie respectate atribuțiile acestei autorități, astfel cum sunt descrise la articolul 25.

Articolul 30

Autoritatea de audit

(1) Autoritatea de audit are următoarele responsabilități:

(a) asigură că sunt efectuate audituri cu scopul de a verifica funcționarea eficientă a sistemului de gestionare și control;

(b) asigură că sunt efectuate audituri privind acțiunile, pe baza unui eșantion corespunzător, pentru a verifica cheltuielile declarate; eșantionul trebuie să reprezinte cel puțin 10 % din totalul cheltuielilor eligibile pentru fiecare program anual;

(c) prezintă Comisiei, în termen de șase luni de la data aprobării programului multianual, o strategie de audit care vizează organismele care vor efectua auditurile menționate la literele (a) și (b), pentru a se asigura de auditarea principalilor beneficiari ai cofinanțării din partea fondului și de repartizarea uniformă a auditurilor în decursul întregii perioade de programare.

(2) În cazul în care autoritatea de audit desemnată în temeiul prezentei decizii este în același timp desemnată ca autoritate de audit în temeiul Deciziilor nr. 573/2007/CE, nr. 574/2007/CE și 2007/../CE sau în cazul în care sunt aplicabile sisteme comune în cadrul a două sau mai multe din aceste fonduri, se comunică o singură strategie de audit combinată în temeiul alineatului (1) litera (c).

(3) Pentru fiecare program anual, autoritatea de audit redactează un raport care cuprinde:

(a) un raport de audit anual care expune concluziile auditurilor efectuate în conformitate cu strategia de audit privind programul anual și care indică orice lacună constatată în sistemele de gestionare și control ale programului;

(b) un aviz, redactat pe baza controalelor și a auditurilor care au fost efectuate sub responsabilitatea autorității de audit, care să indice dacă funcționarea sistemului de gestionare și control poate garanta într-o măsură rezonabilă că declarațiile de cheltuieli prezentate Comisiei sunt corecte și că tranzacțiile pe care acestea se bazează sunt legale și se desfășoară cu regularitate;

▼B

(c) o declarație care să evalueze validitatea cererii de plată sau o declarație de restituire a soldului final, precum și legalitatea și regularitatea cheltuielilor în cauză.

(4) Autoritatea de audit se asigură că, în cadrul activităților de audit, sunt luate în considerare standardele de audit acceptate pe plan internațional.

(5) Auditul efectuat cu privire la proiectele puse în aplicare în statele membre poate fi finanțat în conformitate cu modalitățile de asistență tehnică menționat la articolul 17, cu condiția respectării atribuțiilor autorității de audit, astfel cum sunt descrise la articolul 24.

CAPITOLUL VI

RESPONSABILITĂȚI ȘI CONTROALE

Articolul 31

Responsabilitățile statelor membre

(1) Statele membre sunt responsabile de asigurarea bunei gestiuni financiare a programelor multianuale și anuale, precum și a legalității și periodicității tranzacțiilor care stau la baza acestora.

(2) Statele membre se asigură că autoritățile responsabile și toate autoritățile delegate, autoritățile de certificare, autoritățile de audit, precum și oricare alte organisme vizate primesc îndrumări adecvate privind crearea sistemelor de gestionare și control menționate la articolele 24-30, pentru a garanta folosirea eficientă și corectă a finanțărilor comunitare.

(3) Statele membre au obligația de a preveni, depista și corecta neregulile. Statele membre notifică aceste nereguli Comisiei, pe care o informează în mod constant cu privire la desfășurarea procedurilor administrative și judiciare.

În cazul în care sumele plătite nejustificat unui beneficiar final nu pot fi recuperate, statul membru în cauză este responsabil pentru vărsarea sumelor pierdute la bugetul general al Uniunii Europene dacă se stabilește că pierderea a avut loc ca rezultat al greșelii sau neglijenței respectivului stat.

(4) Statele membre sunt responsabile în primul rând de controlul financiar al acțiunilor și se asigură că punerea în aplicare a sistemelor de gestionare și control și a auditurilor are loc într-un mod care să garanteze că fondurile comunitare sunt folosite corespunzător și eficient. Statele membre prezintă Comisiei o descriere a acestor sisteme.

(5) Normele metodologice de punere în aplicare a alineatelor (1)-(4) se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 52 alineatul (2).

Articolul 32

Sistemele de gestionare și control

(1) Înainte de aprobarea programului multianual de către Comisie, în conformitate cu procedura menționată la articolul 52 alineatul (2), statele membre se asigură că au fost instituite sisteme de gestionare și control în conformitate cu articolele 24-30. Acestea sunt responsabile de asigurarea funcționării eficiente a sistemelor pe toată durata perioadei de programare.

▼B

(2) Statele membre prezintă Comisiei, o dată cu proiectul propriu de program multianual, o descriere a organizării și a procedurilor autorităților responsabile, a autorităților delegate și a autorităților de certificare, precum și a sistemelor de audit intern care funcționează în cadrul acestor autorități și organisme, a autorității de audit și a oricăror alte organisme care efectuează audituri sub responsabilitatea sa.

(3) Comisia reanalizează aplicarea prezentei dispoziții în contextul pregătirii raportului pentru perioada 2008-2010 menționat la articolul 50 alineatul (3).

Articolul 33

Responsabilitățile Comisiei

(1) Comisia se asigură, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 31, că statele membre au instituit sisteme de gestionare și control în conformitate cu articolele 24-30 și că, pe baza rapoartelor anuale de audit și a propriilor sale audituri, sistemele funcționează eficient în decursul perioadei de programare.

(2) Fără a aduce atingere auditurilor efectuate de statele membre, funcționarii sau reprezentanții autorizați ai Comisiei pot efectua controale la fața locului, cu notificare prealabilă de cel puțin trei zile lucrătoare, cu scopul de a verifica funcționarea eficientă a sistemelor de gestionare și control, acestea putând include audituri ale acțiunilor cuprinse în programele anuale. Funcționarii sau reprezentanții autorizați ai statelor membre vizate pot lua parte la astfel de audituri.

(3) Comisia poate cere unui stat membru sa efectueze controale la fața locului pentru a verifica funcționarea corectă a sistemelor sau corectitudinea uneia sau a mai multor tranzacții. Funcționarii sau reprezentanții autorizați ai Comisiei pot lua parte la astfel de controale.

(4) În cooperare cu statele membre, Comisia se asigură că sunt furnizate informațiile corespunzătoare și că sunt asigurate popularizarea și monitorizarea ulterioară în cazul acțiunilor sprijinite de fond.

(5) În cooperare cu statele membre, Comisia se asigură de consecvența și complementaritatea acțiunilor cu alte politici, instrumente și inițiative comunitare relevante.

(6) Comisia stabilește orientări pentru a asigura vizibilitatea finanțării acordate în temeiul prezentei decizii.

Articolul 34

Cooperarea cu autoritățile de audit ale statelor membre

(1) Comisia cooperează cu autoritățile de audit în vederea coordonării planurilor și metodelor de audit ale acestora și face de îndată schimb cu rezultatele auditurilor efectuate cu privire la sistemele de gestionare și control, cu scopul de a folosi în mod optim resursele de control și de a evita repetarea nejustificată a activității.

▼B

Comisia își prezintă observațiile asupra strategiei de audit prezentate în temeiul articolului 30 în termen de cel mult trei luni de la primirea acesteia.

(2) Pentru a-și defini propria strategie de audit, Comisia identifică acele programe anuale pe care le consideră satisfăcătoare pe baza cunoștințelor de care dispune în privința sistemelor de gestionare și control.

În cazul acelor programe, Comisia poate ajunge la concluzia că se poate baza în principal pe probele de audit furnizate de statele membre și că va efectua propriile controale la fața locului doar dacă există probe care să indice deficiențe ale sistemelor.

CAPITOLUL VII

GESTIUNEA FINANCIARĂ

Articolul 35

Eligibilitatea – declarațiile de cheltuieli

(1) Toate declarațiile de cheltuieli includ cuantumul cheltuielilor efectuate de beneficiarii finali în procesul de punere în aplicare a acțiunilor, precum și contribuția aferentă din partea fondurilor publice sau private.

(2) Cheltuielile corespund plăților efectuate de către beneficiarii finali. Cheltuielile se justifică prin facturi însoțite de chitanță sau documente contabile cu valoare justificativă echivalentă.

(3) Cheltuielile pot fi considerate eligibile pentru sprijin din partea fondului doar dacă au fost plătite efectiv cel mai devreme la data de 1 ianuarie a anului menționat în decizia de finanțare care aprobă programul anual menționat la articolul 21 alineatul (5) al treilea paragraf. Acțiunile cofinanțate trebuie să nu fie finalizate înainte de data de începere a perioadei aferente eligibilității.

(4) Normele care reglementează eligibilitatea cheltuielilor în cadrul acțiunilor care au fost puse în aplicare în statele membre și cofinanțate de către fond în temeiul articolului 3 se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 52 alineatul (2).

Articolul 36

Integralitatea plăților către beneficiarii finali

Statele membre se asigură că autoritatea responsabilă face tot ceea ce este necesar pentru ca beneficiarii finali să primească suma totală a contribuției din fonduri publice cât mai rapid posibil. Nu se deduce sau reține nicio sumă, nu se percepe nici un comision specific ulterior sau vreun alt comision cu efect similar care ar avea drept efect reducerea acestor sume pentru beneficiarii finali, cu condiția ca aceștia din urmă să îndeplinească toate cerințele privind eligibilitatea acțiunilor și a cheltuielilor.

Articolul 37

Utilizarea monedei euro

(1) Sumele stabilite în programele multianuale și anuale ale statelor membre menționate la articolele 19 și, respectiv, 21, declarațiile certificate de cheltuieli, cererile de plată menționate la articolul 27 alineatul (1) litera (n) și cheltuielile menționate în raportul privind

▼B

progresele înregistrate în punerea în aplicare a programului anual, menționat la articolul 39 alineatul (4), precum și în raportul final privind aplicarea programului anual menționat la articolul 51, sunt exprimate în euro.

(2) Deciziile de finanțare ale Comisiei, care aprobă programele anuale ale statelor membre menționate la articolul 21 alineatul (5) al treilea paragraf, angajamentele și plățile Comisiei sunt exprimate și efectuate în euro.

(3) Statele membre care nu au adoptat euro ca monedă națională la data cererii de plată convertesc în euro sumele aferente cheltuielilor efectuate în moneda națională. Această sumă este convertită în euro folosind rata de schimb lunară a contabilității Comisiei pentru luna în care au fost înregistrate cheltuielile în contabilitatea autorității responsabile pentru programul în cauză. Comisia publică această rată de schimb în format electronic în fiecare lună.

(4) În cazul în care euro devine moneda unui stat membru, procedura de conversie stabilită la alineatul (3) continuă să se aplice tuturor cheltuielilor înregistrate în contabilitate de către autoritatea de certificare înainte de data intrării în vigoare a ratei de schimb fixe dintre moneda națională și euro.

Articolul 38

Angajamentele

Angajamentele bugetare ale Comunității se realizează anual pe baza deciziei de finanțare a Comisiei, care aprobă programul anual menționat la articolul 21 alineatul (5) al treilea paragraf.

Articolul 39

Plățile – prefinanțarea

(1) Comisia efectuează plățile aferente contribuției din partea fondului în conformitate cu angajamentele bugetare.

(2) Plățile sunt efectuate sub formă de prefinanțare și sold. Plățile sunt făcute către autoritatea responsabilă desemnată de statul membru.

(3) O primă plată reprezentând o prefinanțare de 50 % din suma alocată în decizia de finanțare care aprobă programul anual se varsă statului membru în termen de șaizeci de zile de la adoptarea acelei decizii.

(4) O a doua plată aferentă prefinanțării se face în termen de trei luni de la aprobarea de către Comisie, în termen de două luni de la data prezentării oficiale de către un stat membru a unei cereri de plată, a raportului privind progresele înregistrate în procesul de punere în aplicare a programului anual și a declarației certificate de cheltuieli întocmite în conformitate cu articolul 29 alineatul (1) litera (a) și cu articolul 35, reprezentând cel puțin 60 % din suma plății inițiale.

▼B

Suma celei de-a doua plăți de prefinanțare efectuate de către Comisie nu depășește 50 % din suma totală alocată prin decizia de finanțare care aprobă programul anual și, în orice caz, în cazul în care un stat membru a angajat la nivel național o sumă mai mică decât suma prevăzută în decizia de finanțare care aprobă programul anual, nu depășește soldul fondurilor comunitare angajate efectiv de către statul membru pentru proiectele selecționate în cadrul programului anual din care se scade prima plată de prefinanțare.

(5) Orice dobânzi generate de plățile de prefinanțare sunt direcționate către programul anual în cauză, fiind considerate resursă a statului membru cu titlu de contribuție publică națională și sunt declarate Comisiei în momentul declarației de cheltuieli referitoare la raportul final privind punerea în aplicare a programului anual în cauză.

(6) Sumele plătite cu titlu de prefinanțare sunt lichidate din conturi în momentul încheierii programului anual.

Articolul 40

Plata soldului

(1) Comisia plătește soldul dacă a primit următoarele documente în termen de nouă luni de la data-limită a eligibilității cheltuielilor prevăzute în decizia de finanțare care aprobă programul anual:

(a) o declarație certificată de cheltuieli și o cerere de plată a soldului sau o declarație de restituire redactată corespunzător în conformitate cu articolul 29 alineatul (1) litera (a) și cu articolul 35;

(b) raportul final privind punerea în aplicare a programului anual, astfel cum este stabilit la articolul 51;

(c) raportul anual de audit, avizul și declarația prevăzute la articolul 30 alineatul (3).

Plata soldului este condiționată de acceptarea raportului final privind punerea în aplicare a programului anual și a declarației care evaluează validitatea cererii de plată a soldului.

(2) Dacă autoritatea responsabilă omite să furnizeze documentele solicitate la alineatul (1) până la termenul prevăzut și într-un format acceptabil, Comisia dezangajează toată părțile angajamentului bugetar al programului anual corespunzător care nu au fost folosite pentru plata prefinanțării.

(3) Procedura de dezangajare automată definită la alineatul (2) se suspendă, în ceea ce privește suma corespunzătoare proiectelor vizate, în cazul în care o procedură judiciară sau administrativă cu efecte suspensive este pendinte la nivelul statului membru în momentul prezentării documentelor menționate definite la alineatul (1). În raportul final prezentat, statul membru oferă informații detaliate referitoare la astfel de proiecte și trimite o dată la șase luni rapoarte privind progresele înregistrate în derularea acestor proiecte. În termen de trei luni de la încheierea procedurii judiciare sau administrative respective, statul membru prezintă documentele solicitate la alineatul (1) pentru proiectele vizate.

▼B

(4) Termenul de nouă luni la care se face referire la alineatul (1) încetează să curgă în cazul în care Comisia adoptă o decizie de suspendare a plăților cofinanțării pentru programul anual corespunzător în conformitate cu articolul 42. Termenul continuă să curgă de la data la care decizia Comisiei menționată la articolul 40 alineatul (3) a fost notificată statului membru.

(5) Fără a aduce atingere articolului 41, în termen de șase luni de la primirea documentelor menționate la alineatul (1) al prezentului articol, Comisia informează statul membru asupra sumei cheltuielilor recunoscută de Comisie ca fiind deductibilă din fond, precum și asupra oricăror alte corecții financiare derivate din diferența dintre cheltuielile declarate și cele recunoscute. Statul membru dispune de un termen de trei luni pentru a-și prezenta comentariile.

(6) În termen de trei luni de la primirea comentariilor statului membru, Comisia decide asupra sumei cheltuielilor recunoscută ca fiind deductibilă din fond și recuperează soldul provenit din diferența dintre cheltuielile finale recunoscute și sumele deja plătite respectivului stat membru.

(7) Sub rezerva existenței unei finanțări disponibile, Comisia achită soldul într-un termen de cel mult șaizeci de zile de la data acceptării documentelor menționate la alineatul (1). Soldul angajamentului bugetar este dezangajat în termen de șase luni de la data plății.

Articolul 41

Reținerea plăților

(1) Plata se reține de către ordonatorul de credite delegat, în sensul regulamentului financiar, pentru o perioadă maximă de șase luni, dacă:

(a) într-un raport al unui organism de audit național sau comunitar există dovezi care indică o deficiență semnificativă în funcționarea sistemelor de gestionare și control;

(b) respectivul ordonator trebuie să efectueze verificări suplimentare în urma obținerii de informații care indică faptul că cheltuielile cuprinse într-o declarație certificată de cheltuieli sunt legate de o neregulă gravă care nu a fost corectată.

(2) Statul membru și autoritatea responsabilă sunt informate de îndată cu privire la motivele reținerii plății. Plata se reține până când statul membru ia măsurile necesare.

Articolul 42

Suspendarea plăților

(1) Plățile de prefinanțare și plățile soldului pot fi suspendate de către Comisie, în tot sau în parte, în cazul în care:

(a) există o deficiență gravă în sistemul de gestionare și control al programului, care afectează fiabilitatea procedurii de certificare a plăților și pentru care nu au fost luate măsuri de corecție sau

(b) cheltuielile cuprinse într-o declarație certificată de cheltuieli sunt legate de o neregulă gravă care nu a fost corectată sau

▼B

(c) unul dintre statele membre nu a respectat obligațiile care decurg din articolele 31 și 32.

(2) Comisia poate decide suspendarea plăților de prefinanțare sau a plăților soldului după ce a acordat statului membru posibilitatea de a-și prezenta observațiile într-un termen de trei luni.

(3) Comisia pune capăt suspendării plăților de prefinanțare și a plăților soldului atunci când consideră că statul membru a luat măsurile necesare care să permită ridicarea suspendării.

(4) În cazul în care statul membru nu ia măsurile necesare, Comisia poate adopta o decizie prin care să anuleze în tot sau în parte contribuția comunitară la programul anual, în conformitate cu articolul 46.

Articolul 43

Păstrarea documentelor

Fără a aduce atingere normelor care reglementează ajutorul de stat în temeiul articolului 87 din tratat, autoritatea responsabilă se asigură că toate documentele justificative privind cheltuielile și auditurile programelor în cauză sunt păstrate la dispoziția Comisiei și Curții de Conturi pentru o perioadă de cinci ani după încheierea programelor, în conformitate cu articolul 40 alineatul (1).

Această perioadă se întrerupe fie în cazul unor proceduri judiciare, fie în urma unei cereri a Comisiei motivate temeinic.

Documentele trebuie păstrate fie ca originale, fie sub formă de copii conforme cu originalele, pe suporturi de stocare general acceptate.

CAPITOLUL VIII

CORECȚIILE FINANCIARE

Articolul 44

Corecțiile financiare efectuate de statele membre

(1) Statele membre sunt cele dintâi responsabile pentru investigarea neregulilor, acționând pe baza probelor privind orice schimbare majoră care afectează natura și condițiile de aplicare sau control ale programelor și aducând corecțiile financiare care se impun.

(2) Statele membre efectuează corecțiile financiare necesare, impuse de neregulile individuale sau sistematice depistate în derularea acțiunilor sau programelor anuale.

Corecțiile efectuate de statele membre constau în anularea și, după caz, recuperarea integrală sau parțială a contribuției comunitare. În cazul în care suma nu este restituită în termenul prevăzut de către statul membru respectiv, dobânda, calculată la nivelul standard prevăzut la articolul 47 alineatul (2), devine exigibilă. Statele membre țin seama de natura și gravitatea neregulilor și de pierderea financiară provocată fondului.

(3) În cazul unor nereguli sistematice, statul membru în cauză își extinde investigațiile astfel încât să acopere toate operațiunile care ar fi putut fi afectate.

▼B

(4) Statele membre includ în raportul final privind punerea în aplicare a programului anual, menționat la articolul 51, o listă a procedurilor de dezangajare inițiate pentru programul anual în cauză.

Articolul 45

Auditul și corecțiile financiare efectuate de către Comisie

(1) Fără a aduce atingere competențelor Curții de Conturi sau controalelor efectuate de statele membre în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative din dreptul intern, funcționarii Comisiei sau reprezentanții săi autorizați pot întreprinde controale la fața locului, inclusiv prin sondaj, asupra acțiunilor finanțate de către fond și asupra sistemelor de gestionare și control, cu un preaviz de cel puțin trei zile lucrătoare. Comisia informează statul membru respectiv în vederea obținerii întregii asistențe necesare. Funcționarii sau reprezentanții autorizați ai statului membru respectiv pot lua parte la astfel de controale.

Comisia poate cere statului membru respectiv să efectueze un control la fața locului pentru a verifica acuratețea uneia sau mai multor tranzacții. Funcționarii Comisiei sau reprezentanții săi autorizați pot lua parte la astfel de controale.

(2) În cazul în care, după finalizarea verificărilor necesare, Comisia ajunge la concluzia că un anumit stat membru nu respectă obligațiile care îi revin în temeiul articolului 31, suspendă plata de prefinanțare sau plata soldului în conformitate cu articolul 42.

Articolul 46

Criteriile aplicabile corecțiilor

(1) Comisia poate întreprinde corecțiile financiare prin anularea integrală sau parțială a contribuției comunitare la un anumit program anual în cazul în care, după efectuarea examinărilor necesare, ajunge la concluzia că:

(a) există o deficiență gravă în sistemul de gestionare și control al programului care pune în pericol contribuția comunitară plătită deja în cadrul programului;

(b) cheltuielile conținute într-o anumită declarație certificată de cheltuieli sunt neregulamentare și nu au fost corectate de statul membru înainte de inițierea procedurii de corecție în conformitate cu prezentul alineat;

(c) un stat membru nu a respectat obligațiile care îi revin în temeiul articolului 31 înainte de inițierea procedurii de corecție în conformitate cu prezentul alineat.

Comisia decide după ce ia în considerare toate comentariile statului membru.

(2) Comisia își întemeiază deciziile privind corecțiile financiare pe cazurile individuale de nereguli identificate, luând în calcul natura sistematică a neregulii pentru a stabili dacă trebuie aplicată o corecție forfetară sau una extrapolată. Atunci când neregula privește o declarație de cheltuieli pentru care a fost eliberată în prealabil, de către autoritatea

▼B

de audit, o certificare rezonabilă în conformitate cu articolul 30 alineatul (3) litera (b), se prezumă existența unei probleme sistematice care declanșează aplicarea unei corecții forfetare sau a uneia extrapolate în cazul în care, în termen de trei luni, statul membru nu poate prezenta probe care să răstoarne această prezumție.

(3) Atunci când decide valoarea unei corecții, Comisia ia în considerare importanța neregulii, precum și proporția și implicațiile financiare ale deficiențelor identificate în cadrul programului anual respectiv.

(4) În cazul în care își bazează poziția pe elementele stabilite de alți auditori decât cei din propriile sale servicii, Comisia trage propriile concluzii cu privire la consecințele financiare după examinarea măsurilor luate de statul membru respectiv în temeiul articolului 32, a rapoartelor privind neregulile semnalate, precum și a răspunsurilor statului membru.

Articolul 47

Restituirea

(1) Orice sumă care trebuie restituită bugetului general al Uniunii Europene este plătită înainte de scadența indicată în ordinul de recuperare întocmit în conformitate cu articolul 72 din regulamentul financiar. Această dată a scadenței este ultima zi a celei de a doua luni care urmează emiterii ordinului.

(2) Orice întârziere în efectuarea restituirii determină aplicarea de penalități de întârziere, începând cu data scadenței și terminând cu data la care se efectuează plata. Nivelul penalității este cel aplicat de Banca Centrală Europeană principalelor sale operațiuni de refinanțare, astfel cum este publicată în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, valabilă în prima zi calendaristică a lunii în care cade data scadenței, majorată cu trei puncte procentuale și jumătate.

Articolul 48

Obligațiile statelor membre

Aplicarea unei corecții financiare de către Comisie nu aduce atingere obligației statului membru respectiv de a trece la recuperări, în temeiul articolului 44.

CAPITOLUL IX

MONITORIZAREA, EVALUAREA ȘI RAPOARTELE

Articolul 49

Monitorizarea și evaluarea

(1) În cooperare cu statele membre, Comisia monitorizează fondul în mod constant.

(2) Fondul este evaluat de către Comisie, în parteneriat cu statele membre, pentru a evalua relevanța, eficiența și impactul acțiunilor din perspectiva obiectivelor generale, menționate la articolul 2, în contextul pregătirilor pentru rapoartele prevăzute la articolul 50 alineatul (3).

▼B

(3) Comisia examinează de asemenea complementaritatea dintre acțiunile puse în aplicare în cadrul fondului și cele desfășurate în cadrul altor politici, instrumente și inițiative comunitare relevante.

Articolul 50

Obligațiile de raportare

(1) În fiecare stat membru, autoritatea responsabilă ia măsurile necesare pentru a asigura monitorizarea și evaluarea proiectului.

În acest scop, acordurile și contractele pe care autoritatea responsabilă le încheie cu organizațiile responsabile pentru punerea în practică a acțiunilor trebuie să conțină clauze care stabilesc obligativitatea de a înainta la intervale regulate rapoarte detaliate privind evoluția punerii în aplicare și gradul de finalizare a obiectivelor desemnate, care formează baza pentru rapoartele privind progresele înregistrate și, respectiv, pentru rapoartele finale privind punerea în aplicare a programului anual.

(2) Statele membre prezintă Comisiei:

(a) până la 30 iunie 2010, un raport de evaluare privind punerea în aplicare a acțiunilor cofinanțate de fond;

(b) până la 30 iunie 2012 pentru perioada 2008-2010 și, respectiv, până la 30 iunie 2015 pentru perioada 2011-2013, un raport de evaluare a rezultatelor și a impactului acțiunilor cofinanțate de fond.

(3) Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor:

(a) până la 30 iunie 2010, un raport privind punerea în aplicare a criteriilor prevăzute la articolul 15 pentru defalcarea anuală a resurselor între statele membre, împreună cu propuneri de modificare, dacă este necesar;

(b) până la 31 decembrie 2010, un raport intermediar privind rezultatele obținute și aspectele calitative și cantitative ale punerii în aplicare a fondului, împreună cu o propunere privind dezvoltarea viitoare a fondului;

(c) până la 31 decembrie 2012 pentru perioada 2008-2010 și, respectiv, până la 31 decembrie 2015 pentru perioada 2011-2013, un raport de evaluare ex post.

Articolul 51

Raportul final privind punerea în aplicare a programului anual

(1) Pentru a furniza o imagine clară a punerii în aplicare a programului, raportul final privind punerea în aplicare a programului anual cuprinde următoarele informații:

(a) punerea în aplicare a programului anual din punct de vedere financiar și operațional;

(b) progresele realizate în punerea în aplicare a programului multianual și a priorităților acestuia privind obiectivele sale specifice verificabile, însoțite de o cuantificare a indicatorilor, în cazul în care aceasta este posibilă;

▼B

(c) măsurile luate de către autoritatea responsabilă pentru a asigura calitatea și eficiența punerii în aplicare și, în special:

(i) măsurile de monitorizare și evaluare, inclusiv modalitățile de colectare a datelor;

(ii) o sinteză a problemelor importante întâlnite în procesul de punere în aplicare a programului operațional, precum și măsurile luate;

(iii) modul de utilizare a asistenței tehnice.

(d) măsurile luate pentru a furniza informații și pentru a aduce la cunoștința publicului programele anuale și multianuale.

(2) Raportul este considerat ca putând fi acceptat în cazul în care conține toate informațiile enumerate la alineatul (1). Comisia ia o decizie cu privire la conținutul raportului prezentat de autoritatea responsabilă în termen de două luni de la primirea tuturor informațiilor menționate la alineatul (1), iar această decizie este comunicată statelor membre. În cazul în care Comisia nu oferă un răspuns în termenul stabilit, raportul este considerat acceptat.

CAPITOLUL X

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 52

Comitetul

(1) Comisia este asistată de Comitetul comun „Solidaritatea și gestionarea fluxurilor migratorii”, înființat prin Decizia nr. 574/2007/CE.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 4 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8.

(3) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și (5) litera (b) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8.

Termenele prevăzute la articolul 5a alineatele (3) litera (c), (4) litera (b) și (4) litera (e) din Decizia 1999/468/CE se stabilesc la șase săptămâni.

Articolul 53

Revizuirea

Până la 30 iunie 2013, Parlamentul European și Consiliul revizuiesc prezenta decizie pe baza unei propuneri din partea Comisiei.

Articolul 54

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

▼B

Prezenta decizie se aplică de la 1 ianuarie 2008, cu excepția articolelor 14, 18, 19, 21, 22 şi 25, a articolului 31 alineatul (2), a articolului 31 alineatul (5), a articolului 32, a articolului 35 alineatul (4) şi a articolului 52, care se aplică de la 7 iunie 2007.

Articolul 55

Destinatarii

Prezenta decizie se adresează statelor membre în conformitate cu Tratatul de instituire a Comunității Europene.